

Vec C-72/24 [Keladis I] ⁱ

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

30. január 2024

Vnútroštátny súd:

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

30. november 2023

Žalobca:

HF

Žalovaný:

Anexartiti Archi Dimosion Esodon

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

Predmet konania vo veci samej

Žaloba, ktorou sa žalobca domáha zrušenia platobných výmerov, ktorými bol uznaný za spoluzodpovedného za trestné činy pašovania, bolo mu za tieto trestné činy uložené zvýšené clo, bola mu spoločne a nerozdielne uložená povinnosť zaplatiť celú sumu uvedeného zvýšeného cla a spoločne a nerozdielne s ostatnými spoluzodpovednými stranami mu bola účtovaná celá suma nezaplatenej DPH (daň z pridanej hodnoty) z každého dovozného vyhlásenia.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Clo – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Colná hodnota – Deklarácia colnej hodnoty nižšej, ako je skutočná hodnota – Základ DPH – Trhová hodnota – Určovanie – Spôsob určenia trhovej hodnoty – Subjekt povinný zaplatiť dovoznú DPH

Prejudiciálne otázky

1. Spĺňajú štatistické hodnoty nazývané „vstupné ceny“ (*threshold values*) – „spravodlivé ceny“ (*fair prices*), ktoré vychádzajú zo štatistickej databázy COMEXT Eurostatu, sú odvodené z IT systému OLAF (AFIS – Anti Fraud Information System), ktorého aplikáciou je nástroj Automated Monitoring Tool (AMT), a sú dostupné vnútroštátnym colným orgánom prostredníctvom ich príslušných elektronických systémov, požiadavku dostupnosti pre všetky hospodárske subjekty, ako sa uvádza v rozsudku z 9. júna 2022, C-187/21, Fawkes Kft.? Sú údaje v nich obsiahnuté len súhrnnými údajmi, v zmysle vymedzenia uvedeného v nariadeniach č. 471/2009 a č. 113/2010 o štatistike Spoločenstva o zahraničnom obchode s nečlenskými krajinami platných v príslušnom období?

2. V rámci následného overovania, ak nie je možné fyzicky skontrolovať dovážaný tovar, môžu vnútroštátne colné orgány použiť štatistické hodnoty databázy COMEXT, ak sa považujú za všeobecne dostupné a neobsahujú len súhrnné údaje, len na odôvodnenie svojich dôvodných pochybností o tom, či hodnota deklarovaná vo vyhláseniach predstavuje trhovou hodnotu, t. j. sumu skutočne zaplatenú alebo splatnú za takýto tovar, alebo tiež na základe toho na účely určenia ich colnej hodnoty v súlade s alternatívnou metódou uvedenou v článku 30 ods. 2 písm. c) Colného kódexu Spoločenstva (nariadenie č. 2913/1992) [zodpovedajúcou takzvanou „deduktívnej“ metóde uvedenej v článku 7[4] ods. 2 písm. c) Colného kódexu Únie (nariadenie č. 952/2013)] alebo prípadne iným alternatívnym spôsobom? Aký vplyv má na vyriešenie tejto otázky skutočnosť, že nie je možné zistiť, že rovnaký alebo podobný tovar je

v súčasnosti predmetom predaja podľa článku 152 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 2454/93 (vykonávacie nariadenie)?

3. Je v každom prípade použitie takýchto štatistických hodnôt na určenie colnej hodnoty konkrétneho dovážaného tovaru, ktoré je rovnocenné uplatneniu minimálnych cien, v súlade so záväzkami vyplývajúcimi z Medzinárodnej dohody Svetovej obchodnej organizácie (WTO) o colnej hodnote, známej aj ako Dohoda o uplatňovaní článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994, ktorej zmluvnou stranou je Európska únia, vzhľadom na skutočnosť, že táto dohoda výslovne zakazuje používanie minimálnych cien?

4. V súvislosti s predchádzajúcou otázkou: uplatňuje sa výhrada v prospech všeobecných zásad a ustanovení Medzinárodnej dohody o uplatňovaní článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 uvedenej vyššie, ustanovená v článku 31 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva (nariadenie č. 2913/1992) a týkajúca sa náhradnej metódy určenia colnej hodnoty a v súvislosti s tým vylúčenie uplatňovania minimálnych hodnôt stanovené v odseku 2 toho istého článku [ktoré nie je uvedené v zodpovedajúcom ustanovení článku 74 ods. 3 Colného kódexu Únie (nariadenie č. 952/2013)] len vtedy, ak sa používa táto metóda, alebo sa táto výhrada a toto vylúčenie vzťahujú na všetky alternatívne metódy určovania colnej hodnoty?

5. V prípade, že sa zistí, že pri dovoze bolo použité zjednodušenie klasifikácie podľa článku 81 Colného kódexu Spoločenstva (nariadenie č. 2913/1992) [v súčasnosti článok 177 Colného kódexu Únie (nariadenie č. 952/2013)], je možné použiť alternatívny spôsob uvedený v článku 30 ods. 2 písm. c) Colného kódexu Spoločenstva (nariadenie č. 2913/1992) [zodpovedajúci článku 70 ods. 2 písm. c) Colného kódexu Únie (nariadenie č. 952/2013)], bez ohľadu na rôznorodosť tovaru vykazovaného rovnakým kódom TARIC v tom istom colnom vyhlásení a na vyplývajúcu fiktívnu hodnotu tovaru, ktorý nepatrí do tohto kódu nomenklatúrneho zatriedenia?

6. Napokon, bez ohľadu na predchádzajúce otázky: sú ustanovenia gréckych právnych predpisov upravujúcich určenie subjektov povinných platiť DPH pri dovoze dostatočne jasné v súlade s požiadavkami európskeho práva, pokiaľ ide o označenie „tzv. vlastníka dovážaného tovaru“ ako zdaniteľnej osoby?

Uvedené ustanovenia práva Únie a judikatúra Súdneho dvora

Rozhodnutie Rady 87/369/EHS zo 7. apríla 1987, ktoré sa týka uzavretia Medzinárodného dohovoru o harmonizovanom systéme opisu a číselného označovania tovaru a protokolu o jeho zmene a doplnkoch (Ú. v. ES L 198, 1987, s. 1; Mím. vyd. 02/002, s. 288)

Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mím. vyd. 02/002, s. 382): článok 3 ods. 1 a príloha I

Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307): odôvodnenie 6, článok 4 bod 10, článok 29 ods. 1, články 30, 31, 59, 62, 63, 68, 74, 78, 79, 81, 201, 213, článok 220 ods. 2, článok 221 ods. 3 a 4 (ďalej len „CKS“)

Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3): článok 19 ods. 1, článok 142 ods. 1, články 150, 151, 152, 181a

Rozhodnutie Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúce sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80), na základe ktorého Európske spoločenstvo uzavrelo aj „Dohodu o uplatňovaní článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994“ (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 119; Mim. vyd. 11/021, s. 205)

Nariadenie Rady (ES) č. 515/97 z 13. marca 1997 o vzájomnej pomoci medzi správnymi orgánmi členských štátov a o spolupráci medzi správnymi orgánmi členských štátov a Komisiou pri zabezpečovaní riadneho uplatňovania predpisov o colných a poľnohospodárskych záležitostiach (Ú. v. ES L 82, 1997, s. 1; Mim. vyd. 02/008, s. 217): články 23 a 24

Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1): odôvodnenia 43 a 44, článok 2 ods. 1, články 30, 70, 85, 201 a 211

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 zo 6. mája 2009 o štatistike Spoločenstva o zahraničnom obchode s nečlenskými krajinami a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1172/95 (Ú. v. EÚ L 152, 2009, s. 23): článok 3 ods. 1, článok 4 ods. 1, článok 5 ods. 1, články 6 a 8

Nariadenie Komisie (EÚ) č. 113/2010 z 9. februára 2010, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o štatistike Spoločenstva o zahraničnom obchode s nečlenskými krajinami, pokiaľ ide o pokrytie obchodu, vymedzenie údajov, zostavovanie štatistiky obchodu podľa podnikových ukazovateľov a podľa fakturačnej meny a o špecifické tovary alebo pohyby (Ú. v. EÚ L 37, 2010, s. 1): článok 4 odseky 1 a 2

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1): články 71, 72, 74, 177 (ďalej len „CKÚ“)

Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia

Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 343, 2015, s. 558): článok 222

Rozsudky Súdneho dvora z 28. februára 2008, Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128); z 29. júla 2010, Pakora Pluss (C-248/09, EU:C:2010:457); z 12. decembra 2013, Christodoulou a i. (C-116/12, EU:C:2013:825); zo 16. júna 2016, EURO 2004. Hungary Kft. (C-291/15, EU:C:2016:455); z 9. marca 2017, GE Healthcare (C-173/15, EU:C:2017:195); z 9. novembra 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839); z 20. decembra 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984); z 20. júna 2019, Oribalt Riga (C-1/18, EU:C:2019:519); z 10. júla 2019, Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung (C-26/18, EU:C:2019:579); z 19. decembra 2019, Amoena (C-677/18, EU:C:2019:1142); z 18. júna 2020, Hydro Energo (C-340/19, EU:C:2020:488); z 9. júla 2020, Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi“ (C-76/19, EU:C:2020:543); z 19. novembra 2020, 5th AVENUE (C-775/19, EU:C:2020:948); z 3. marca 2021, Hauptzollamt Münster (Miesto vzniku DPH) (C-7/20, EU:C:2021:161); z 22. apríla 2021, Lifosa (C-75/20, EU:C:2021:320); z 8. marca 2022, Komisia/Spojené kráľovstvo (Boj proti podvodom s podhodnotením) (C-213/19, EU:C:2022:167); z 12. mája 2022, U. I. (Nepriamy colný zástupca) (C-714/20, EU:C:2022:374); z 9. júna 2022, Baltic Master (C-599/20, EU:C:2022:457); a z 9. júna 2022, FAWKES (C-187/21, EU:C:2022:458)

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Nomos 2859/2000, Kyrosi Kodika Forou Prostithemenis Axias (FEK A' 248/7.11.2000) [zákon č. 2859/2000, ktorým sa vykonáva zákon o dani z pridanej hodnoty (Helénsky úradný vestník A 248/7.11.2000)]:

Článok 1, článok 2 ods. 1 a článok 20 ods. 1

Článok 35 ods. 3: „V prípade dovozu tovaru je zdaniteľná osoba v súlade s ustanoveniami colných predpisov takzvaným vlastníkom dovážaného tovaru.“

Nomos 2960/2001, Ethnikos teloneiakos kodikas (FEK A' 265/22.11.2001) [zákon č. 2960/2001 o Národnom colnom kódexe (Helénsky úradný vestník A' 265/22.11.2001)]:

Článok 1 ods. 1, článok 28 ods. 2 a 1,

Článok 29 ods. 6: „Dlžníkom colného dlhu je deklarant, osoba, v ktorej mene sa podáva vyhlásenie o spotrebných daniach a iných daniach, ako aj každá iná osoba, voči ktorej dlh vznikol podľa ustanovení colných predpisov...“.

Článok 31, článok 33 ods. 1, článok 142

Článok 150: „1. Zvýšené clo vo výške, ktorá sa môže pohybovať od trojnásobku do päťnásobku ciel uplatniteľných na predmet porušenia, pre všetkých spoluzodpovedných, sa ukladá v súlade s ustanoveniami článkov 152, 155 a nasl. tohto kódexu každej osobe jednotlivo a navzájom spoločne v prípadoch osôb, ktoré sa akýmkoľvek spôsobom podieľajú na porušovaní colných predpisov podľa článku 142 ods. 2 tohto kódexu a v závislosti od miery účasti každej z nich, bez ohľadu na to, či sa proti nim vedie trestné stíhanie. Na tento účel sa clo vypočítava v súlade s ustanoveniami Colného kódexu Spoločenstva a príslušnými vnútroštátnymi ustanoveniami upravujúcimi vznik colného dlhu. V prípade... podhodnotenia je základom dane pre uvedené zvýšené clo rozdiel medzi clami vyplývajúcimi z hodnoty získanej v čase preclenia a aktuálnej trhovej hodnoty. V prípade, že trojnásobok ciel a iných daní zodpovedajúcich pašovanému tovaru je nižší ako tisícpäťsto eur (1 500,00), sankcia sa stanovuje vo výške tejto sumy v prípade výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani a vo výške polovice tejto sumy v prípade ostatných výrobkov... Clá, dane a iné poplatky, ktoré neboli zaplatené napriek zákonne vzniknutému colnému dlhu, môžu byť účtované samostatne prostredníctvom odôvodneného platobného výmeru. ... 5. Vydaný platobný výmer je nezávislý od súbežného trestného konania a následného rozsudku v trestnom konaní.“

Článok 155

Stručný prehľad skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Žalobca je vlastníkom odevnej prevádzky a v rámci svojej podnikateľskej činnosti nakupoval od dovozcu odevov oblečenie dovezené z Turecka.
- 2 Dotknutý dovozca založil v roku 2014 samostatnú spoločnosť na veľkoobchodný predaj odevov so sídlom v Solúne. Do konca roka 2016 spoločnosť predložila stovky dovozných vyhlásení na vykázanú hodnotu tovaru vo výške približne 6 000 000,00 eura. V roku 2016 bola spoločnosť podrobená auditu účtovnej závierky zo strany colného úradu po sťažnosti na vystavovanie nižších faktúr na dovážané výrobky.
- 3 Audit účtovnej závierky odhalil nezrovnalosti vo fungovaní spoločnosti a v ňou realizovaných dovozoch. Okrem iného vyšlo najavo, že údajný dovozca bol zamestnancom iného obchodníka s oblečením. Okrem toho tovar, ktorý bol podrobený fyzickej kontrole, bol kvantitatívne rovnaký ako tovar deklarovaný v každom dovoznom vyhlásení, ale líšil sa kvalitou, zložením, veľkosťou a dizajnom, ako aj svojou hodnotou, čo sa neodrážalo v dovozných faktúrach priložených k vyhláseniam, a vykazované hodnoty boli podľa audítorov zjavne nižšie ako skutočné hodnoty.
- 4 Colný úrad po kontrole dospel k záveru, že spoločnosť je len vo formálnom vlastníctve dovozcu, pričom skutočným prevádzkovateľom bol spomínaný obchodník s odevmi. Podľa kontrolných orgánov fungoval pašerácky reťazec nasledovne: prevádzkovatelia, ktorí mali záujem o dovoz oblečenia z Turecka,

najskôr cestovali do tejto krajiny a kontaktovali dodávateľov, ktorí platili v hotovosti. V dohode bolo stanovené, že tovar nebude vyvážať priamo predávajúci, ale bude odovzdaný prepravnej spoločnosti, ktorá sa postará o prepravu do Grécka. Tovar bol zabalený takým spôsobom, že uvádzal grécke colné orgány do omylu, pokiaľ ide o jeho kvalitu a hodnotu. Na preclenie tovaru bola vystavená faktúra od inej tureckej spoločnosti, nepresná z hľadiska hodnoty (podhodnotenie), ktorá zahŕňala všetok tovar a uvádzala spoločnosť ako kupujúceho. V predmetnej faktúre sa všeobecne uvádzal tovar a uvedené hodnoty boli oveľa nižšie ako tie, ktoré grécki podnikatelia skutočne zaplatili skutočným tureckým dodávateľom.

- 5 Po preclení bol tovar prepravený inou prepravnou spoločnosťou skutočným kupujúcim do celého Grécka. Poplatok za prepravu z Turecka uhradili koneční príjemcovia v hotovosti a bez vystavenia daňovej faktúry, pričom aj DPH zodpovedajúca faktúre vystavenej spoločnosťou bola uhradená v hotovosti. Hodnoty uvedené na faktúrach za predaj na domácom trhu boli len o niečo vyššie ako hodnoty deklarované v čase dovozu, pričom množstvá uvedené na väčšine faktúr boli nepresné, keďže väčšina príjemcov nechcela, aby faktúry odrážali skutočne prijaté množstvá.
- 6 Celkovú sumu uniknutých daní a iných poplatkov za takmer celý dovoz spoločnosti vyčíslil príslušný colný úrad v Solúne na 6 211 300,19 eura.
- 7 Konkrétne bolo preukázané, že žalobca v roku 2014 úmyselne objednal, nakúpil, dovezol a prijal spolu s ďalšími hlavnými partnermi spoločnosti dovozcu tovar pod cenu, ktorý bol dovezený s deviatimi vyhláseniami, ku ktorým boli priložené nepresné faktúry z hľadiska hodnoty tovaru. Žalobca pripustil existenciu takýchto transakcií s podnikom dovozcu, ale poprel, že tovar bol podhodnotený, a spochybňoval spôsob výpočtu colnej hodnoty tovaru.
- 8 Colný úrad však usúdil, že všetky osoby zúčastnené v pašeráckom reťazci vrátane žalobcu ako konečného príjemcu – kupujúceho tovaru konali v spoločnom úmysle spáchať trestný čin pašovania spočívajúci v podhodnotení tovaru v čase dovozu a v držbe takéhoto tovaru určeného na spotrebu.
- 9 Následne boli žalovaným vydané platobné výmery napadnuté žalobcom, podľa ktorých boli za trestný čin pašovania zodpovední, na jednej strane, žalobca ako konečný príjemca tovaru podľa každého vyhlásenia a skutočný dovozca a, na druhej strane, osoby napojené na činnosť spoločnosti. Usúdilo sa, že konali vo vzájomnej zhode s úmyslom zbaviť grécky štát možnosti výberu daňového zaťaženia za tovar dovážaný zo zahraničia, čím sa vyhli plateniu príslušnej DPH a získali zodpovedajúcu priamu ekonomickú výhodu.
- 10 Na základe toho, čo bolo uvedené, bola hodnota tovaru dovezeného s každým vyhlásením prehodnotená a bola vypočítaná suma nezaplatenej DPH, na dovozcu a na vyhlásenie, ktorej zaplatenie bolo uložené spoločne a nerozdielne všetkým

spoluzodpovedným a zároveň boli uvalené zvýšené clá rovnajúce sa trojnásobku nezaplátenej DPH.

- 11 Treba poznamenať, že po podaní žaloby bol žalobca v roku 2021 právoplatným rozsudkom oslobodený spod obžaloby z trestného činu pašovania.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 12 Po prvé, žalobca popiera akúkoľvek účasť na údajnom pašovaní a tvrdí, že chýba prvok podhodnotenia, zatiaľ čo žalovaný požaduje, aby boli tvrdenia druhej strany zamietnuté ako nepodložené a nepreukázané.
- 13 Žalobca takisto tvrdí, že vnútroštátny súd je viazaný právoplatným rozhodnutím o jeho oslobodení spod obžaloby za trestný čin pašovania. Na druhej strane žalovaný tvrdí, že záväznosť uvedeného právoplatného rozsudku o oslobodení spod obžaloby je obmedzená na otázku pašovania a s tým spojených zvýšených ciel, a nie na časť zodpovedajúcu DPH uplatniteľnej na tovar v predmetných vyhláseniach.
- 14 Ďalej žalobca tvrdí, že colný úrad následne nesprávne určil colnú hodnotu predmetného tovaru. Keďže každé colné vyhlásenie sa týka iného tovaru (s iným kódom TARIC), žalobca tvrdí, že colný úrad neoprávnene zohľadnil hodnotu tovaru s kódom TARIC najvyššej položky colného sadzovníka deklarovanej dovozcom v rámci zjednodušenia klasifikácie. Takisto tvrdí, že postup zjednodušenia bol dodržaný len v niekoľkých prípadoch.
- 15 Okrem toho colný úrad podľa žalobcu nesprávne zohľadnil cenu výrobkov predstavujúcich najväčšie množstvo v colnom vyhlásení alebo ceny, za ktoré sa predmetné výrobky predávali v rovnakom časovom období. Naopak, uviedol, že sa bude zohľadňovať hodnota tovaru nesúvisiaceho s tovarom dovezeným podľa predmetných vyhlásení, ktorý neuviedol na trh.
- 16 Okrem toho žalobca tvrdí, že metóda „spravodlivých cien“ – „vstupných cien“ (*threshold values*), založená na údajoch získaných z počítačovej databázy a úijného systému AFIS a AMT, nepatrí do žiadnej z metód taxatívne vymenovaných v CKÚ na výpočet colnej hodnoty a bola použitá svojvoľne, a preto neoprávnene. Takéto ceny možno použiť len na potvrdenie v spore o deklarovanú hodnotu, a nie na určenie colnej hodnoty.
- 17 Predovšetkým, na základe tvrdení žalobcu, v čase predloženia predmetných vyhlásení (2014) neboli použité „spravodlivé ceny“ ani len uplatniteľné. Aj keby sa považovalo za legitímne použiť tieto ceny na určenie colnej hodnoty, ceny výrobkov s najvyššou položkou colného sadzovníka by boli v našom prípade neoprávnene použité pre všetky výrobky dovezené na základe predmetných vyhlásení. Okrem toho by to malo za následok veľké kolísanie ceny toho istého výrobku v rámci rôznych vyhlásení.

- 18 V dôsledku toho by podľa žalobcu na jednej strane colná hodnota nebola v prejednávanej veci legitímne určená na základe kódov TARIC a na druhej strane v každom prípade by neboli uvedené žiadne konkrétne dôvody, ktoré by odôvodňovali nepoužitie trhovej hodnoty a iných alternatívnych metód alebo spôsob výpočtu colnej hodnoty tovaru v čase dovozu.
- 19 Podľa žalovaného sa zjednodušenie klasifikácie uplatňuje vo všeobecnosti na všetky predmetné vyhlásenia. Okrem toho tvrdí, že určenie colnej hodnoty nebolo vykonané svojvoľne, ale na základe metódy jednotkovej ceny uplatnenej podľa minimálnej sadzby založenej na 50 % spravodlivej ceny za kilogram tovaru (a nie za tovar) a stanovenej IT systémom AMT prostredníctvom AFIS MAB.
- 20 Ďalej sa žalovaný domnieva, že uplatnenie zjednodušenia klasifikácie nevyklučuje možnosť použiť predchádzajúci spôsob určenia colnej hodnoty. Dôvodom, prečo sa použila táto metóda, je, že v tomto prípade nebolo možné použiť metódu trhovej hodnoty na rovnaké alebo podobné výrobky, po prvé z dôvodu neúplného opisu každého výrobku v príslušných faktúrach a po druhé z dôvodu nemožnosti ich fyzickej kontroly, keďže unikli zaisteniu. Ak by však aj bola použiteľná, viedla by k určeniu vyššej hodnoty. Pokiaľ ide o veľké rozdiely medzi jednotlivými vyhláseniami týkajúcimi sa ceny toho istého výrobku, žalovaný tvrdí, že to bolo spôsobené jednak tým, že odhadovaná colná hodnota sa počítala na položku, a nie na kilogram, ako v prípade vstupných cien, a jednak položkou colného sadzobníka, do ktorej sú zaradené spolu, pričom sa považujú za jeden výrobok.

Stručný prehľad odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 21 Vnútroštátny súd sa predbežne domnieva, že aj keď nie je viazaný uvedeným oslobodzujúcim rozsudkom, pokiaľ ide o pripísanie straty DPH pri dovoze žalobcovi, musí v súlade s prezumpciou neviny vziať do úvahy predložené tvrdenie, že nevedel o podhodnotení predmetného dovážaného tovaru.
- 22 Okrem toho sa vnútroštátny súd domnieva, že overenie oprávnenosti alebo neoprávnenosti podhodnotenia colnými orgánmi musí primerane predchádzať posúdeniu, či žalobca vedel alebo nevedel o uvedenom podhodnotení. V skutočnosti ide o otázku týkajúcu sa objektívnej povahy sporného porušenia, ktorá sa týka overenia, či skutočne dohodnutá a zaplatená cena, z ktorej sa vypočítavajú clá a iné dane, bola v konkrétnom prípade vyššia ako cena deklarovaná a uvedená vo faktúrach predložených v čase preclenia. Vnútroštátny súd sa preto zameriava na preskúmanie dôvodnosti žalobného dôvodu týkajúceho sa nesprávneho určenia colnej hodnoty colným úradom.
- 23 Na základe ustanovení európskeho colného práva, ktoré upravujú problematiku týkajúcu sa spôsobov určovania colnej hodnoty, existujúcej judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa výpočtu colnej hodnoty dovážaného tovaru s prihliadnutím na možnosť použitia „štatistických hodnôt“, ale aj na základe príslušných ustanovení CKS (v súčasnosti CKÚ) v širšom kontexte medzinárodného práva

a zodpovedajúcich záväzkov Únie sa vnútroštátny súd domnieva, že použitie „štatistických hodnôt“ pri určovaní „spravodlivých cien“ a „vstupných cien“ (*threshold values*) nie je neobvyklé. Účelom tohto použitia je pomôcť príslušným vnútroštátnym colným orgánom na jednej strane identifikovať prípady podvodov a colných a daňových únikov pri dovoze prostredníctvom podhodnotenia a na druhej strane okrem toho určiť hodnotu dovážaného tovaru v colnom konaní.

- 24 Okrem národných štatistických databáz existujú aj podobné európske, ako napríklad Colný informačný systém podľa nariadenia č. 515/97 a databáza COMEXT (spravovaná Eurostatom), ktorých údaje napájajú informačný systém OLAF pre boj proti podvodom (AFIS – Anti Fraud Information System), ktorého aplikáciou je nástroj Automated Monitoring Tool (AMT).
- 25 Vnútroštátne colné orgány majú prístup k uvedeným údajom prostredníctvom svojich IT systémov, pričom sa nezdá, že by sa táto možnosť týkala všetkých hospodárskych subjektov. Okrem toho štatistické databázy upravené v nariadeniach č. 471/2009, 1172/1995 a 113/2010 obsahujú v zásade súhrnné údaje bez zohľadnenia špecifických vlastností výrobkov a obchodnej úrovne predaja, a to aj v prípade, že stanovenie štatistickej hodnoty podlieha výslovnej výhrade v prospech uplatnenia všeobecných zásad stanovených v Dohode o uplatňovaní článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode (Dohoda WTO o colnej hodnote), ktoré vylučujú svojvoľné alebo fiktívne hodnoty.
- 26 Vzhľadom na uvedené môžu colné orgány podľa vnútroštátneho súdu nepochybne použiť „štatistické hodnoty“ vo forme „spravodlivých cien“ na odôvodnenie dôvodnej pochybnosti o pravdivosti deklarovanej trhovej hodnoty spolu s ostatnými kontrolami vykonávanými orgánmi colnej kontroly. V tejto súvislosti treba poznamenať, že tieto „štatistické hodnoty“ môže Európska únia použiť na určenie deficitu v príspevku „vlastných zdrojov“ členských štátov, ktoré nevykonávajú účinné kontroly na odhaľovanie podvodov (rozsudok z 8. marca 2022, C-213/19, Komisia/Spojené kráľovstvo, ECLI:EU:C:2022:167).
- 27 Vzhľadom na to, že v rozsudku Súdneho dvora uvedenom vyššie (pozri najmä bod 412) sa takisto odkazuje na výlučnú právomoc členských štátov určiť colnú hodnotu ako základ na výpočet cla, v súlade s postupnými metódami uvedenými v CKS (teraz CKÚ) a nezáväznou povahou použiteľného kritéria rizika, má vnútroštátny súd dôvodné pochybnosti o tom, či tieto priemerné štatistické hodnoty („vstupné ceny“) možno ako také použiť na účely určenia colnej hodnoty tovaru.
- 28 Okrem toho vznikajú aj pochybnosti o tom, či použitie takýchto hodnôt možno konkrétne zahrnúť do alternatívnej metódy uvedenej v článku 30 ods. 2 písm. c) Colného kódexu Spoločenstva, ktorá sa na základe praxe gréckych colných orgánov použije v prejednávanej veci napriek tomu, že tento spôsob sa vzťahuje aj na „rovnaký“ a „podobný“ tovar. Okrem toho sa nezdá, že by časové obdobie, na ktoré sa vzťahujú príslušné hodnoty, patrilo do lehôt stanovených v článku 152 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2454/1993.

- 29 Pochybnosti vnútroštátneho súdu posilňuje skutočnosť, že výhradné použitie uvedených hodnôt v podstate znamená určenie colnej hodnoty na základe minimálnych hodnôt, ktoré sú zo samotného vymedzenia fiktívne, v rozpore s filozofiou určovania colnej hodnoty prevládajúcou v medzinárodnom obchode. Okrem toho existujú ďalšie pochybnosti vnútroštátneho súdu o správnom výklade a uplatňovaní pravidiel európskeho práva o osobitnej povahe predmetných dovozov, ktoré sa uskutočnili s využitím zjednodušenia stanoveného v článku 81 CKS (v súčasnosti článok 177 CKÚ), ktoré spočíva vo vyhlásení s jediným kódom TARIC, t. j. kódom, pre ktorý sa predpokladá najvyššia colná sadzba, pre všetok tovar v tom istom vyhlásení zatriedený do rôznych kódov.
- 30 Vzhľadom na uvedené pochybnosti týkajúce sa výkladu a uplatňovania sporných ustanovení CKS a nariadenia č. 2454/93, ako aj na naliehavú potrebu vyriešiť tieto výkladové otázky, keďže sa objavujú vo veľkom počte podobných vecí, ktoré už prejednávajú grécke súdy, vnútroštátny súd sa rozhodol prerušiť konanie vo veci samej a položiť Súdnemu dvoru prvých päť prejudiciálnych otázok.
- 31 Napokon, v rozsahu, v akom sa prejednávaná vec týka sporu (len) o zaplatenie DPH (v dôsledku dovozu tovaru z Turecka do Grécka, pri ktorom sa nepredpokladajú žiadne clá) konečným príjemcom predmetného tovaru, vnútroštátny súd berie do úvahy, že každý členský štát určí osobu alebo osoby určené alebo uznané ako osoby povinné platiť túto daň, za predpokladu, že ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov sú dostatočne jasné a presné a v súlade so zásadou právnej istoty, pochybuje o tom, či ustanovenia zákona č. 2859/2000 a zákona č. 2960/2001 túto podmienku spĺňajú, a považuje za potrebné položiť Súdnemu dvoru šiestu prejudiciálnu otázku.